

הROL רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרנן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

כראשת תזריע - מצורע

אמרנו

שיחות לפרשת השבוע מאת מורהנו הרב

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורהנו הרב

אל תפָּרֵד מִהְכָּלֵל

מכלל יסורי ועונשו של המצורע - "בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא יקרא" (ויקרא יג, מה) - הקשה שבכלום הוא בידונו מכלל ישראל והוציאתו מן המחנה, כמו שנאמר: "בגד ישב, מחוץ למחנהמושבו" (שם, פס' מו). וטעם הדבר, כי כל זמן שאדם נכלל עם כלל ישראל, זכות הרבים מגינה עליו מכל קטרוג ומכל פגע מחתמת אהבתו של הקב"ה לכלל ישראל. אולם כשאדם מופרש מן הכלל מחתמת מעשי הרעים, הרי הוא מחוץ לסוכת השלום של כלל ישראל, ויש כה לחיצונים לקטרוג עליו ולהזיק לו בגשמיות וברוחניות ח"ו. על כן הורו חז"ל (ברכות מט, ב וברש"י שם): "לעוֹלָם אֶל יַצֵּא אֲדָם אֶת עַצְמוֹ מִן הַכָּלֵל", אלא תמיד כשהוא מתפלל לה' שיוושע אותו ישועה מסוימת, יבקש שיושעו בדבר כל אלו עם ישראל שצרכיהם לאותה ישועה, ויחד עימם יוושע גם הוא, ובכך תהיה ברכת הכלל שורה על ישועתו ויהיה לה קיום נצחי. ולעוֹלָם לא يتפלל ב הציבור תפילה ביחיד אם לא באונס גמור, אלא יעשה כל מאמץ להתפלל ב הציבור דוקא, כיון שאotta שעה שהציבור מתפללים בה היא שעת רצון, ותפילה הציבור לעולם אינה נמasta מלפני ה' (ראה ברכות ח, א), כיון שעל תפילה הציבור לא יכול לחול שום קיטרוג שיעכב אותה מלהתקבל בשמים. וכן בזוגע ללימוד התורה: לעולם לימד אדם עם חברותא דוקא (ראה ברכות סג, ב), וכן הזהירו חז"ל (ראה נדרים פא, א) למד תורה בחבורה דוקא, אשר מלבדطعم הפstiין לכך ששלומדים כמה בני אדם ביחיד הריהם מחדדים זה את זה בשאלותיהם ומילא רוחחא שמעתתא, יש טעם נוסף לכך על פי האמור לעיל, כי שלומדים כמה מישראל ביחיד שורה עליהם ברכת הכלל, ובזכות זה תהיה ברכה בלימודם. ובדרך אגב נלמד מכאן עד כמה רע בעני ה' מה שנעשה נפוץ לאחרונה שמקימים מנינני תפילה מיוחדים לבני תורה, ואברכים בלבד, ותולמים בפתח בית הכנסת שلط גדול: "מנין בני תורה", וمعدיפים שלא "יסתננו" למנינים איזה יהודי פשוט מעמך בבית ישראל וכו' שאינו בדרגתם. מלבד מה שיש בהנאה זו שמצ' מנינות ואפיקורסות شهرיה אמרו חז"ל (מגילה כה, א) "האומר יברוך טובים הרי זו דרך המינות" ופרש רשי"י שזו משום שאינו כולל את כל ישראל בשבחו של מקום, והרי חכמים למדו (ראה כריתות ו, ב) מחלוקת בהרצantan להויתן באגודה אחת - נוסף על סמןני הקטורות, שמצוין הכתוב בהרצantan להויתן באגודה אחת - כך, בהנאה זו הם מפרידים את עצם מכלל ישראל הקדושים, ומילא יכול הקיטרוג לשולט על תפילהם ולעכבר בעודה שלא תתקבל לפני הקב"ה. لكن כל אדם יתרחק ממניינים שכאה, ולעוֹלָם יתפלל במקום שכל היהודי באשר הוא שבא להתפלל שם מתקיים בסבר פנים יפות וברשותה, כי התפילות שמתפללים במקום כזה לעולם אין שבות ריקם.

להיות חיל קרב

בעבודת ה' אסור שתהיה שום חולשה, למשל אתה רגיל להשכים בבוקר, אלopsis אפסיד אפילו יום אחד, גם אם יש לך חום גבוה, זה לא צריך לעכב אותך, אלא אתה צריך להיות גיבור חיל ולבו למרות הכלל, בזזה אתה מוכיח לצד השני שאתה יכול לנצל. אבל אם כל דבר קטן משבית אותך לגמרי, או שמלך דבר קטן אתה מקבל חלישות הדעת, אתה נקרא חיל פשוט בלבד. לכן כדי שלא להיות מונצח צריך להיות קרב! אדם שבא ללימוד תורה צריך לדעת דבר אחד - "זאת התורה אדם כי ימות באוהל", ולא זו בלבד אלא שהחיל הגוף שלו כמעט ולא נחשב, הוא ממש במצבים רבים, כמו שהל הזקן היה אומר לתלמידיו, כשהיה הולך לאכול, שהוא הולך למגולח עם העלבוה, וכוננותו הייתה על גופו, שנחשב אצל צור, הוא היה מחייב אותו לדבר זו לגמרי, רק כשהוא היה רואה ממש שהגוף מצטער מאד, היה הולך ונוטן לו משהו לאכול, אבל אנחנו ב"ה כשיושבים לאכול אנחנו יושבים ליד שולחן ערוך עם מגוון של סלטים ושתייה לרוב ומכלים כמה וכמה מנות, ואוכלים ושותים וישנים במנחה וערבית, ובגלל זה אנחנו נקאים חלשים מאד, אפילו ציפור יכולה לנצל אותנו. אבל מי שאין לו עסק עם המأكلות האלה, אלא הוא אוכל מה שיש מבלי להתפרק, ומזרדו כדי לברך ברכת המזון, הוא ירווח, כי בעולם הזה אסור לבזבז את הזמן, אלא כל דקה צריכה חישוב.

זמן השבת

הדלקת נרות:	צאת השבת:
ירושלים	19:48 ר"ת 18:57
תל אביב	19:46 ר"ת 18:55
חיפה	19:48 ר"ת 18:57
באר שבע	19:47 ר"ת 18:55

רבי נפתלי צבי מרופשיץ -

י"א אייר

נסע רבי נפתלי אל ר' אלימלך. ובכל מקום שהיה - נכנס לבית המדרש של החסידים כדי להתבונן בדרכיהם. באחת הערים פגשו אותו חבורת חסידים וכשהשמעו שהוא מיוחס והוא בן של ר' מ"מ מלינסק ונכדו של ר' יצחק המבורג ויחסו מגע עד לגזע תרשישים אמרו לו: "לשוא כל עמליך חברינו, כי הרבי אמר שמיוחס לא יכול להיות חסיד". והוא לא שם לב לדבריהם והמשיך בדרך, וכשהגיע לר' אלימלך התעלף. כשהתעורר שאלו ר' אלימלך לפשר העניין ור' נפתלי ענה: "מה חטאתי ומה אשמתי רבי, שנולדתי מבטנה של הרבנית מלינסק, אם היו שואלים אותי היתי בוחר להולך מבטנה של אשה פשוטה כדי שאוכל להיות חסיד, ולמה יגרע חלקי מדרך קדושה זו?". ר' אלימלך התפלא ור' נפתלי חזר על דבריו החסידים שאמרו בשם. "לא אמרנו הדברים כהווייתן" אמר ר' אלימלך "כי לא כך אמרתי, שלמיוחס אי אפשר להיות חסיד, אך אם המיוחס חפש מאד בדרך קודש זו, אדרבא זכות אבותיו מסיעת בידו לעלות ולהתעלות".

חסיד אחד היה ברופשיץ שהיה לובש شك על בשרו, ובני העיר קוראים לו בשם "לייבליה שוטה". פעם בא אל רבי נפתלי, וכשהגיע לבית הוצאה קצר מן השק כדי שהצדיק יראה את "מעלותיו". כשנכנס לחדר מיד כשראהו ר' נפתלי מלמל לעצמו: "לא איננו שוטה, איננו שוטה". האיש חשב שהצדיק אמר דברים אלו עליו וכן פנה אל ר' נפתלי ושאל: "הרבי אומר ATI קולם שוטה ומדוע מכנים ATI קולם שוטה?" השיב לו ר' נפתלי: "התכווני על יצ"ר. שלמה המלך כינהו בשם "מלך זקן וכסיל", ואני רואה אותו כשותה, שכן יכול הוא להונאות אדם שכמותך ולהכנסו לתוך השק"

פgam לשון הרע

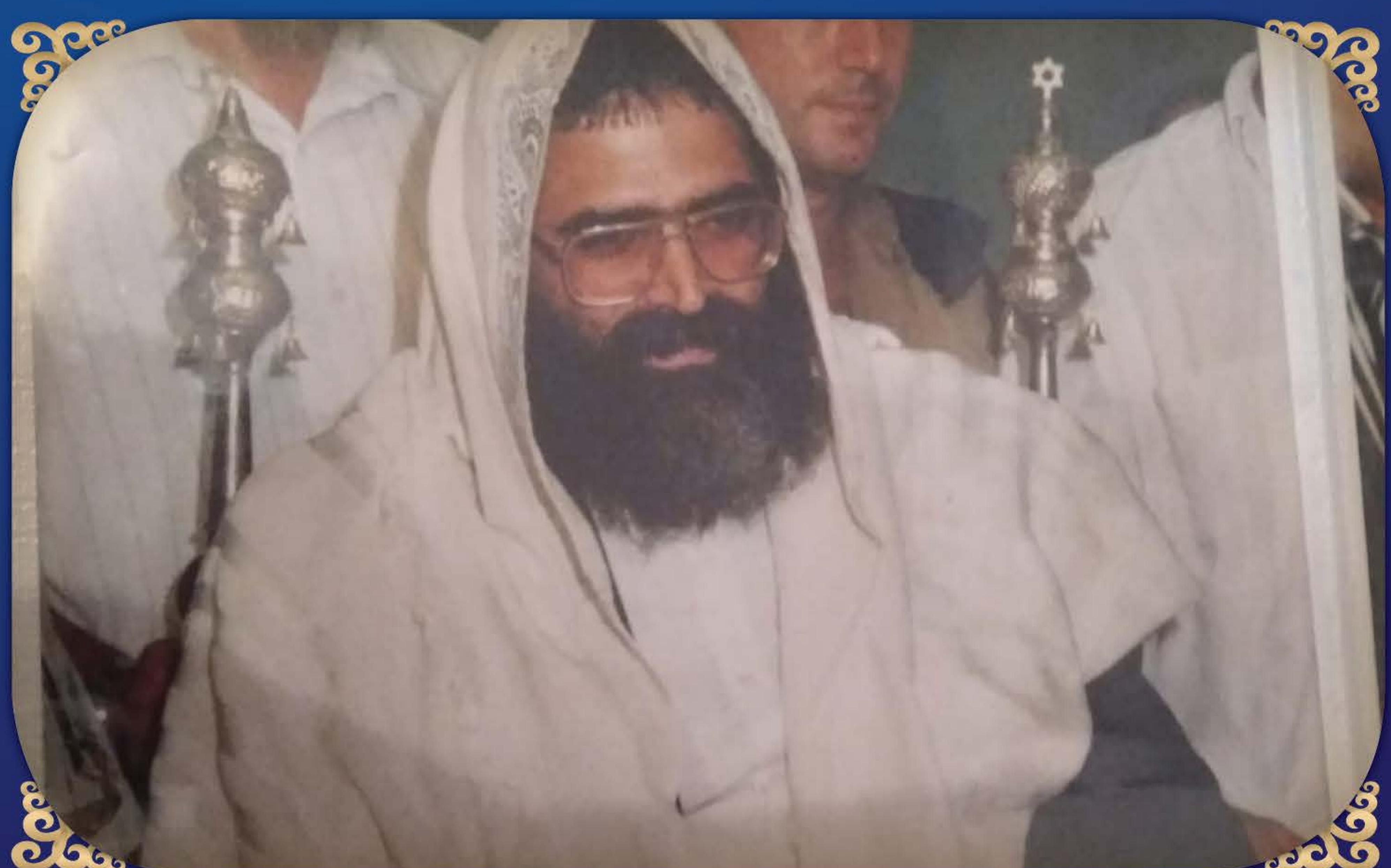
"אָדָם כִּי יְהִי בַּעֲרֵר בְּשֶׁרֶז שְׂאָת אֹז סְפָחָת אֹז בְּחִרְתָּה וְהִיה בַּעֲרֵר בְּשֶׁרֶז לְנֶגֶע צְרֻעָת וְהַוְּבָא אֶל אַהֲרֹן הַפְּהָנָן אֹז אֶל אַפְּדָמְבָנָיו הַפְּהָנָנים" (ויקרא פרק י"ג פסוק ב').

העלה אבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל בדברות קודשו ובספרו הבahir "אמרנו" על התורה, שתשתי הפרשיות "תזריע" ו"מצורע" עוסקות בדיוני הנגעים השוניים המתגלים בששו של האדם בבגדיו או בכותלי ביתו. חז"ל במדרש (ויקרא רבה יז, ג) מונים עשר סיבות לכך שהגעים באים על האדם, ואחת הסיבות היא - משום שהוא מרבה לדבר לשון הרע.

וכמו שכתב הרמב"ם (סוף הלכות טומאת הצרעת) בלשון קודשו: "זה השינוי האמור בבגדים ובבגדים שקריאתו תורה צרעת בשותפות השם אינו ממנהגו של עולם, אלא אות פלא היה בישראל כדי להזהיר מלשון הרע, שהמספר בלשון הרע משתנות קירות ביתו. אם חזר בו - יטהר הבית, אם עמד ברשו עד שהותץ הבית - משתנים כל העור שבביתו שהוא יושב ושותב עליו. אם חזר בו - יטהרו, ואם עמד ברשו עד שישרפו - משתנה עורו ויצטרע, יהיה מובדל ומפורסם לבדו עד שלא יתעסק בשיחת הרשעים שהוא הליצנות ולשון הרע".

וזמנם בדורות הללו אנחנו לא רואים שכלי מי שמרבה לדבר לשון הרע לוכה בצרעת, אך עובדה זו צריכה דזוקא לעורר את האדם לחשבו نفسه, כמו שמסביר מרן ה"חפץ חיים" שבדורות הקודמים הפגם שהיה נוצר על ידי לשון הרע היה חיוני ביותר ולא חדר עמוק לנשמה, ולכן היה מתגלה כלפי חוץ בצרעת העור, הגדים הקירוט או הבתים. לעומת זאת, בדורות הללו הפגם שנוצר על ידי לשון הרע חודר עמוק לתוך הנשמה ועשה בה חבלות קשות, שכן הוא כבר לא גורם לשום סימנים חיוניים על גבי העור.

העלה אבא היקר רבינו יורם אברג'ל, שכן כל אחד מאיינו צריך לשים רסן ומחסום לפיו ולא מהר להוציא ממנו את כל מה שעולה על ליבו, כי לפעמים אחד מיותר ניתן לגרום נזקים בלתי הפיכים. ולא בחינם אמר החכם: "מעט דבריך וימעתו שגיאותיך", וכיוצא בזה כבר אמר מרן החפץ חיים: "מעולם לא הצערתי על דבר שלא אמרתי".

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורהנו הרב

ניסים גלוים

בתאריך 10/11/2 עברתי תאונת דרכים קשה מאוד היה זה ביום שלישי בשעה עשר בבוקר בצומת גבעת ברנר הובה לתוך תור דקוט לבית חולים קפלן היה לי שב בשתי ערבות העיניים האף היה מrosis לסת מרוסקת ולא מעט חתכים בכל חלק הגוף, בבית החולים הרופאים הצלicho לעזרו לי את הדימום רק בשעה חמיש בערב הראש שלו היה בגודל של שני ראשי מעוצמת המכחה, באותו ערב סיימו לאבחן את הביעות שלו והרופאים אמרו למיטה שיקח כמה שבועות עד שתרד הנפיחות ורק אז יוכל להתחיל לנתח אותו בשלבים, ולפי מה שהם מכירם מעולם הרפואה יקח עוד חצי שנה לפחות עד שאני יוכל לחזור לעצמי אם בכלל. באותו לילה הגיעו יורם אברג'ל היה ברוחבות הרב יורם אברג'ל היה ברוחבות השעה אחת עשרה בערך מוריינו והשמע שעברתי תאונה ומיד הגיעו לבית החולים, הרב נכנס לחדר בו הייתה מאושפז והיינו רק שנינו בחדר הרב ישב מול המיטה שלי, וממלל משחו בערך רביע שעה, לאחר מכן הגיע יצא מהחדר אמר לאخي שתוק שבועיים אני חוזר בעזיה לעבודה מה שהייתה נראה לרופאים ולמשפחה דמיוני לחולtin. ביום רביעי עוד הייתה מודרדם חלקית מעוצמת הכאבם, ביום חמישי העלו אותי לcoma החמש ואמרו למיטה שאין מה לעשות איתי עד שהנפיחות תרד וזה יכול לקחת שבועות ארוכים. באותו בוקר המשפחה העבירה אותה באمبולנס פרטי לבית החולים תל השומר למחלתה פה ולסת ביום שבת נווחתי במשר מסתובבת מעל בראשנו, טפח ממעל בראשו של האדם (על פי הגמרא בקידושין דף לא). המתה ראשו ומתרומם קימעא מהחולין - מיד ירגש בהוננות השכינה הקדושה. ואילו הגאותן, זה ההולך בזקיפות קומה, מאלץ את השכינה להתרום מעלה, לבב יעב בה חס וחילתה אותו אחד המתיהר. ומכאן לדנו שהולך בזקיפות קומהorchesh נחשב כאילו זוקף רגלי שכינה.

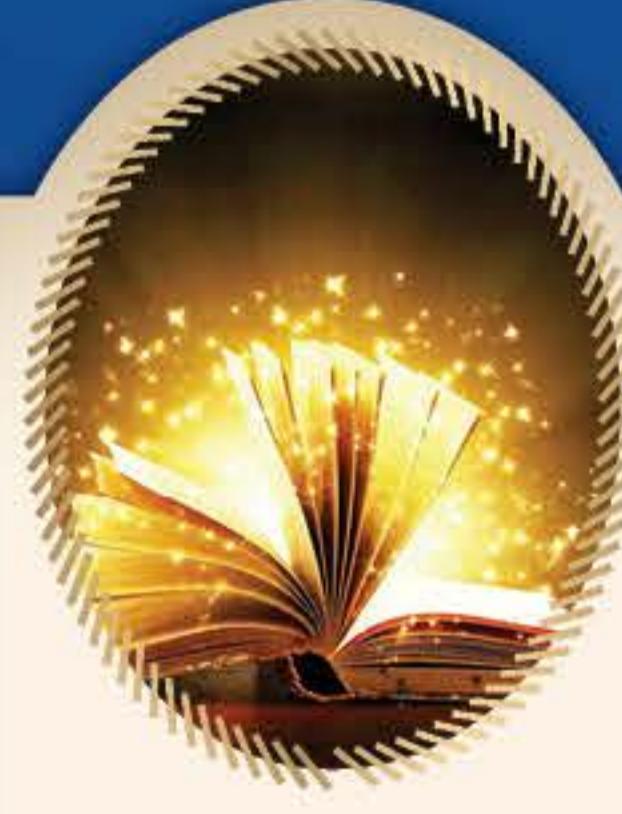
שואל ומשיב

הלוות אקטואליות מאות רבני החיד"א שליט"א

ברכת על נטילת ידיים שחרית

שאלה: כשהונוטלים ידיים בבוקר בקיימה מהשינה, האם צריכים לברך על נטילת ידיים רק אחרי ניגובידיים, או שמא מברכים על נטילת ידיים לפני ניגובידיים כמו שנוהגים בנטילה לסעודה?

תשובה: כשהונוטלים ידיים בבוקר בקיימה מהשינה, צריכים קודם כל לנגב אתידיים, ורק אחרי כן לברך ברכת "על נטילת ידיים", וכך שכתב גאון עוזינו מרן החיד"א הקדוש שהרוחה מסתלקת לגמרי רק אחרי ניגובידיים, ולכן יש לברך על הנטילה של הבוקר רק אחרי ניגובידיים שהרוחה הסתלקה כבר. אולם בנטילת ידיים שנוטלים לסעודה, כשבאם לאכול לחם, קודם כל נוטלים מים לידיים, ולאחר מכן, בעוד שהידיים רטובות, אומר פסוק "שאו ידים קודש וברכו את אדוני", וمبرך "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וצונו על נטילת ידיים". ובספרי הקטן "תורת רבינו יורם - שווית טהור ידיים יוסף אומץ", על הלכות נטילת ידיים, העלית בסייעת דשניא מפי ספרים ומפי סופרים, שאם שכח לברך על נטילת ידיים עד אחר שניגbam, כתבו רבים מרבותינו הפסקים שישוב לא יברך, כי ספק ברכות להקל, ומכל מקום נכון שיברך בליך שם ומלכות ויהרהר שם ומלכות בלביו. ואולם לשיטתו של קדוש השם מכובד, רבן של כל בני הגלות, מרן הבן איש חי הקדוש זלה"ה, אם ניגב ידיים קודם הברכה, יחזור ויטול ידיים כדי לברך קודם ניגוב, וכתב שכן ראוי לעשות כדי שלא יפסיד הברכה, ואין זה ממש גורם ברכה שאינה צריכה, אך קודם שיטול יגע בבשרו בידיים ויטמאם, ויטול ויברך קודם ניגוב. וכן ראוי לנוהג. והפסוק "שאו ידים קודש" שאומרים לפני הברכה, לא נחשב הפסיק בין הנטילה לברכה, ועל תשגיחimenti של זולזל זהה. [ומעניין הדבר מותר למדוד פרשה שלימה בין הנטילה לברכת המוציא, אם הוא נזהר שלא להסיח את דעתו מהנטילה, וכל שכן לומר פסוק שקשור לנטילת ידיים, זהה מצוה גדולה]. וכך שכתב גאון עוזינו מרן הבן איש חי הקדוש, לומר פסוק זה, וכן מנהג אדוני אבי עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל.

галלה ומשיח

פנינים והנוגות מגודלי החסידות

ההולך בקומת זקופה

אמר פעם אחת רבי ישראל מטשורטקוב: שנינו בגמרא (ברכות מג:) "המהלך בקומת זקופה... כאילו דוחק רגלי שכינה", ולא ברור, מה לאוות גאותן שמהלך בקומת זקופה ולרגלי השכינה הקדושה?

המשיך רבי ישראל והסביר: כבר שמעתי בשם הקדוש רבי ישראל מרוזין, שהשכינה מסתובבת מעל בראשנו, טפח ממעל בראשו של האדם (על פי הגמרא בקידושין דף לא). המטה ראשו ומתרומם קימעא מהחולין - מיד ירגש בהוננות השכינה הקדושה. ואילו הגאותן, זה ההולך בזקיפות קומה, מאלץ את השכינה להתרום מעלה, לבב יעב בה חס וחילתה אותו אחד המתיהר.

ומכאן לדנו שהולך בזקיפות קומהorchesh נחשב כאילו זוקף רגלי שכינה.

בתורה חשקה נפש

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק
הרב יורם אברג'ל זצ"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

מיינט התענוגות של העולם הזה ועסק
התורה ומצוות בשמה מובילים את
האדם אל תכלית הטוב.

העלון מוקדש:
לחצלה משפחתי צפוני הי"ו
لدופאות אהרון בן אסתר הי"ו
لدופאות אריה חי חורי בן יהודית
אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבeka ז"ל
לע"נ ניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדיין בן חנה ז"ל

הרבי יוזם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחת עלי...

"כל מי שפעם בחיה חתום לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשתראת שכינה, **תפקידי להגן עליך!**".

הרב יוזם
הבטיחה

בן איש חי 1 ת.ד 102 נתיבות

טל': 08-6381000